

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista, který sám sebe vydal za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce.

📖 Lv 26,44n: „Nezavrhnou je a nezprotivím si je, jako bych s nimi měl skoncovat a zrušit svou smlouvu s nimi. Já jsem Hospodin, jejich Bůh. Připomenu jim smlouvu s jejich předky.“

+ uvítání: přicházíme, abychom si nechali připomenout, jaké záměry s námi má Bůh a kam nás chce v tomto pozemském životě směřovat

🎵 275

Modleme se: Náš nebeský Otče, děkujeme za tvou věrnost, se kterou nás všechny přijímáš. Děkujeme za tvou věrnost, pro níž jsi za námi poslal svého Syna, aby hledal nás zbloudilé a zachraňoval nás hříchem zcela pohlčené. Děkujeme ti za tvou věrnost, která nám umožňuje nový začátek života s tebou.

Odpusť nám, když se pohoršujeme nad svými bližními, jako by nebyli hodni tvé pozornosti a milosti. Odpusť nám, když si všechnu tvou dobrotu a lásku chceme nárokovat jen a jen pro sebe. Smiluj se nad námi a čiň si z nás otevřené a přijímající bytosti.

Prosíme, naplň nás svým Duchem, abychom se uměli dívat na druhé Ježíšovými očima, abychom je uměli pozvat do tvé blízkosti a dokázali jim tlumočit dobrou zprávu o tvém díle spásy, které platí i pro ně. Amen

📖 Ž 105,4-10

🎵 72,1-3(.5)

📖 L 19,1-10

No to je hrůza! Neslýchané! To snad ani není možné! On je hostem u hříšného člověka. No fuj! To nás tedy zklamal. Ledacos ano, ale tohle jsme od něj nečekali.

Ano, Ježíš je hostem u hříšného člověka. Je to tak, sestry a bratři. Pokud nás to snad pohoršuje a chtěli bychom nad tím reptat, podobně jako zástup z příběhu, pak se ale musíme ptát: A u jakého jiného než

hříšného člověka by měl být Ježíš hostem?

Není totiž nikdo bez hříchu. Nikdo z nás, ani nikdo z lidí v časech před námi, ani nikdo po nás. Někdo je hříšný více, někdo méně. Na někom to je víc vidět než na jiném. Někdo se ani nesnaží svou hříšnost schovávat, ba dokonce ji staví na odiv. Jiný své hříchy dovedně maskuje, ale to neznamená, že by hříšný nebyl, to jistě ne. Spíš si může připočítat k tíži ještě pokrytectví.

Pokud je tedy Ježíš hostem u jakéhokoli člověka, pak jedině a pouze u hříšného. I když je, jak doufáme, třeba teď naším hostem, pak je hostem hříšníků. Každý z nás je v hříchu namočen až po uši, každý jsme mu poddán, a každý z něj potřebujeme vytáhnout, potřebujeme, aby „spasení přišlo i do našeho domu.“

Navštívený očividný hříšník, jakým je např. Zacheus, tedy není důvodem k pohoršení a reptání, ale naopak názorným příkladem toho, proč tu je Ježíš, proč přišel, proč nás navštívil, a co působí. Právě na takových jako Zacheus je nejlépe vidět, že „Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“

Zacheus v té chvíli, kdy zazní výkřiky pohoršení, když se ozve reptání s pochybnostmi o něm, o tu Ježíšovu blízkost bojuje. Nechce ji ztratit. I když ví, že ty řeči o jeho hříšnosti jsou pravda, přeci jen by rád položil na pomyslnou misku soudních vah něco, čím by to vyvážil. Aby si to Ježíš ještě nerozmyslel, aby se od něj neodvrátil, aby se nedal odradit, proto Zacheus mluví o svém nakládání s majetkem: „Polovinu svého jmění rozdávám chudým. A když někoho ošidím, nahradím mu to čtyřnásobně.“ Kdo z nás by tohle o sobě mohl říct? Zacheus není jen veliký hříšník, ale taky dělá mnoho dobrého. Ale nejspíš to nedělá nijak okatě, nechce budit pozornost, když prokazuje milosrdenství, lidé o tom pak ani neví. Levice neví, co činí pravice, natož aby to věděli ti okolo. Ale teď, když jde o to neztratit Ježíšovu blízkost, tak s tím jde ven. Copak by si třeba kvůli tomu nezasloužil také trochu té Boží a Ježíšovy přízně?

Ale Ježíš se nedal odradit veřejným míněním. Nikoli však proto, že by uznal Zacheovy zásluhy. O těch nepadne ani slovo. Neslyšíme přitakání: „Hm, tak to jsi tedy dobrý.“ Ale důvodem, proč přišlo spasení do Zacheova domu, je to, že „je to také syn Abrahamův.“ Tedy

vposledku to, že Hospodin Bůh je věrný své smlouvě, kterou uzavřel s praotcem Abrahamem, té smlouvě, která platí Abrahamovu potomstvu po všechna pokolení, a to navzdory mnohým lidským nevěrnostem a hříchům. Bůh totiž od té smlouvy neodstoupil, a proto se Abrahamovo potomstvo může těšit z jeho blízkosti, z jeho dobroty a záchrany. I třeba Zacheus, aniž by si to čím mohl zasloužit. Boží věrnost je tím jediným důvodem, proč se Ježíš nedá odradit reptáním zástupu od toho, aby byl hostem u hříšného člověka. Zacheus se nemusí bát, že by se od něj Ježíš odvrátil. Zvláště pokud on sám o tu jeho blízkost tak moc stojí.

Ježíš tak vyhlašuje, že ani lidská hříšnost nemůže zrušit věrnost Boží. Ta je silnější, mocnější, důležitější. Na jejím základě sám Bůh překonává i všechno to, co nás od Boha vzdaluje. Někdy se o hříchu mluví jako o propasti, která je mezi námi a Bohem a kterou my nejsme schopni překlenout. Ale Bůh z druhé strany buduje přes tuto propast most, aby nás od něj již více neoddělovala. Právě tak je tomu u Zachea. Ani všechny jeho dobré skutky milosrdenství tu propast nepřeklenou. Ale to, že si jej Ježíš vyhledá v koruně stromu, že si jej zavolá, že chce být právě i s ním, a to všechno zdůvodněno Boží věrností, to je oním přemostěním propasti hříchu z Boží strany. Vždyť „Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo“ ze synů Abrahamových.

Ježíš tu vyhlásil nový Boží pohled na člověka. Jiný pohled, než jaký máme my. Ne, že by neviděl všechnu naši hříšnost. Vidí ji a ví o ní. Ale svou věrností ji překonává, svým jednáním v Ježíši před jejími důsledky zachraňuje, když nás hledá a stává se naším hostem. „Dnes musím zůstat v tvém domě.“ U tebe. Tak vstoupila Boží spása i k nám.

Amen

♪ 246

slib staršovstva (Hana Pojezdná)

♪ 182

ohlášky

Náš Pane Ježíši Kriste, tys přišel, abys hledal a zachránil, co zahynulo. Proto ti předkládáme naše přímlyvy:

Prosíme za lidi, kteří by tě rádi poznali, ale nemohou se k tobě dostat blíž kvůli ostatním. Dej, ať my sami nejsme tou překážkou na cestě k tobě, ať neodrazujeme, ale naopak ať pomáháme druhým tě najít, ať jim prostředkujeme setkání s tebou.

Prosíme za lidi, kteří jsou odepisovaní, odstrkovaní, odsuzovaní míněním ostatních. Vyhledej si je ty sám, povolej si je do své blízkosti, nabídni jim přijetí. Užij si nás, svou církev, jako svého nástroje v tomto svém díle.

Prosíme za lidi, kterým jejich hříchy brání v normálním životě, které neustále dohání jejich minulé viny. Sejmi z nich jejich břemeno, dej jim prožít skutečné odpuštění.

Prosíme za nás, tvou církev. Dej nám prožívat skutečnou radost z toho, že jsi naším hostem – ve svém slově a ve svých svátostech, ve svém Duchu i v našich sestřích a bratřích.

Prosíme za maličké tohoto světa, za děti, za chudé, za lidi prosté. Ať pro ně platí veliká zaslíbení a tvá blahoslavenství, že jejich je Boží království, Boží blízkost a náklonnost.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

 Sf 2,3

 2Te 3,3.5

 489